

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 23–24 (13928–13929), 19 БЕРЕЗНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Зустрічають своє свято з гідністю

Кожна людина варта того, аби жити в комфорті й затишку. Але не кожен з нас замислюється, хто нам їх створює. Основною життєдайною артерією такого великого міста, а нині – Білоцерківської міської територіальної громади, є, звісно, житлово-комунальне господарство і служба побуту. Це вода, світло, тепло, електротранспорт, упорядковані сквери, бульвари, вулиці, дороги, тротуари, двори, будинки, під'їзди, ліфти, зовнішній вигляд кожного мешканця, справна оргтехніка, побутове приладдя, телерадіоапаратура. І все це безпосередньо впливає на настрій мешканців і соціально-політичну ситуацію в громаді.

Мало хто з нас знає, що працівники КП «Білоцерківтепломережа», ТОВ «Білоцерківвода», МШЕУ, КП «Міська служба замовника» працюють цілодобово. Що фахівці КП «Спецкомбінат із надання ритуальних послуг», КАТП-1028, КП «Тролейбусне управління» не відпочивають разом з нами і не мають святкових днів. А працівників ЖЕКів можуть викликати в будь-яку годину доби.

Ми про них згадуємо лише тоді, коли в нас виникли проблеми. Взагалі ставлення до працівників сфери послуг серед мешканців неоднозначне. Одні взагалі не вбачають потреби в цих людях, інші вишукують тільки негативи. Навіть окремі депутати міської ради, та й вищого рангу, стараються якомога болючіше «ушипнути», розкритикувати, принизити. І більшості з них не спадає на думку, що без самовідданої праці цих людей, їхніх золотих рук, мудрих голів, високого професіоналізму, без їхньої залізної витримки і терпличості при невеликих зарплатах місто не змогло б функціонувати.

На жаль, працівники цієї сфери через клятий коронавірус не можуть так урочисто, як склалося традиційно, відзначати своє професійне свято. Зате нормами чинного законодавства передбачено, що надання житлово-комунальних послуг під час карантину здійснюється безперервно, крім часу на проведення ремонтних і профілактичних робіт у міжопалювальний період для систем опалення та ліквідації наслідків аварії.

Рік пандемії для працівників сфери послуг видався надзвичайно важким. Багато з них перехворіли, а частка їхньої роботи додатково лягла на плечі інших. Крім того, об'єм роботи збільшився.

Готувати водопровідні, каналізаційні та тепломережі до роботи в осінньо-зимовий період з меншою кількістю робочих рук, із дефіцитом захисних засобів було дуже непросто. Напередодні Нового року велика аварія трапилася на водопровідній трасі – порив у районі вул. Ставищанської, 106. Бригада майстра Олега Кузьмінчука в складі слюсарів-ремонтників Ігоря Вірича, Віталія Іващенко, Сергія Коменотруса працювала цілу добу над ліквідацією цього пошкодження. І на ранок мешканці були з водою.

Завдяки якісній підготовці до роботи в зимовий період бригадою Олександра Гетти: електрогазозварників Олександра Вернигора, Сергія Мельніченка, Андрія Клочка, магістральний трубопровід «ТЕЦ-місто» цю зиму витримав, і мешканці району Леваневського були з теплом. Але з мережами, які давно виробили свій ресурс, може трапитися всяке. І в перші дні весни сталася значна аварія в районі третьої міської лікарні. Сьомого березня аварійна бригада майстра Миколи Корженка в складі електрогазозварників Володимира Ягодзінського, Олександра Клочка, електромонтера Сергія Юхимовича, екскаваторника Олександра Волика, водія Володимира Добрівського до ранку 8-го березня ліквідовували наслідки надзвичайної ситуації.

Комунальні підприємства Білоцерківської міської ради ЖЕК-1, ЖЕК-6, ЖЕК-7 під час карантину за будь-якої непередбачуваної ситуації миттєво вживають ефективних заходів, здійснюють необхідні корективи, щоб і надалі надавати послуги найвищої якості.

Заслужені відзнаки – водіям сміттєвозів

У зв'язку із поширенням коронавірусної хвороби та введенням карантину було посилено заходи санітарного захисту людей. Тож комунальники працюють на всіх ділянках, де необхідно проводити дезінфекцію: на пішохідних доріжках, у під'їздах, дворах. Щоденно відбувається розпилення деззасобів та протирання ними місць загального користування. Часто доводиться дезінфікувати й квартири. Цю роботу, в основному, виконують чоловіки: з ЖЕК-1 – Д. Бондаренко (підсобний робітник), О. Посев (слюсар-сантехнік), О. Гривцов (слюсар-сантехнік), О. Корчевський (водій); із ЖЕК-6 – М. Бойко, В. Капуста, М. Беззубець; із ЖЕК-7 – тракторист В. Остимчук, водій М. Нагорний, покрівельники М. Пашенко, В. Гончаренко, П. Бабенко.

Жіночі ж руки працівників комплексного прибирання мийуть під'їзди, поручні, ліфтові кнопки, двері й інше.

Самовіддано працювали ЖЕКівці й під час снігопадів. Велике навантаження було на працівників комплексного прибирання Олену Баранчук, Аллу Заграбчук, Людмилу Орловську, Валентину Куць – ЖЕК-1; Любова Левченко, Валентину Якимчук, Надію Широкоступ – ЖЕК-6; Надію Штурбу, Надію Мазурок, Валентину Мороз – ЖЕК-7. Вони працювали з 4-х годин ранку, виходили й пізно ввечері. Не мали відпочинку і у вихідні дні. Звичайно, їм самим справитися було б не можливо, якби не допомога покрівельників, сантехніків, водіїв. Після своєї основної роботи ті допомагали прибиральникам.

Дуже непросто працювати водіям тролейбусів. Не всі мешканці міста розуміють наслідки нехтування засобами захисту й часто обурюються на зауваження водія. Тож йому необхідно мати залізну витримку й терпіння, щоб не порушувати правил безпеки і, в той же час, не розгнівати пасажирів. Ось вам і неабиякий стрес на робочому місці. Але водії 1-го класу з великим стажем роботи Галина Степова, Павло Тертичний, Віктор Вернидуб, розуміючи всю відповідальність і за свого залізного коня, й за кожного пасажирів, власною поведінкою та ставленням до людей заслужують на високу повагу.

Працівникам Спецкомбінату з надання ритуальних послуг також доводиться працювати по 12 годин на добу у вкрай небезпечних умовах з людьми, які потребують особливої уваги і співчуття. Тут потрібно віддати належне жінкам, які безпосередньо спілкуються із замовниками, вміють відповідально, зі співчуттям порадити й розрадити. Це Марина Доміловська і Тетяна Сіренко, водії катафалка Сергій Оверченко.

Працівники невеликого колективу муніципального ШЕУ постійно, незважаючи на час доби і погодні умови, прагнуть не допустити збою в освітленні території Білоцерківської громади. Увесь час вони працюють в аварійному режимі. Дощ чи сніг, мороз чи спека – завжди на посту електромонтер Михайло Береземчук, водії Сергій Ковтун та Янчук Олег. Вміло і грамотно ухвалює рішення тендітна жінка, заступник директора МШЕУ, Лариса Арсеній.

За будь-якої погоди, навіть під час сильних снігопадів, вчасно вивозять сміття працівники ПрАТ «КАТП-1028», серед яких водії сміттєвозів Павло Матвієнко та Роман Тимошенко. Хоча декому й не хочеться, але дякувати за те, що ми не грузнемо у смітті, цим людям треба!

Щодо ліфтів у наших багатоповерхівках, то вони працюють, може, не завжди, як хочеться, але якщо порівнювати з іншими містами України, то наші служби – в числі кращих, і це завдяки фахівцям ПП «Юр'івліфт» і ТОВ «Тотус».

Сумлінно, з великою відповідальністю виконують свою роботу працівники комунального підприємства «Південне бюро технічної інвентаризації». Не в легких умовах доводиться працювати невеликому колективу Інспекції з благоустрою: щоб навести порядок у місті, часом не уникнути конфліктів із різними суб'єктами, котрі ще не настільки свідомі, щоб дотримуватися правил благоустрою.

Варто згадати й наш «Коледж сервісу і дизайну» (нещодавно відзначив своє 60-річчя), який готує висококваліфікованих фахівців для сфери обслуговування. Його випускники працюють в ательє індивідуального пошиття, в перукарнях та салонах краси, секретарями-референтами в нашому місті і за його межами, надаючи якісні послуги.

Сумно, але нелегко живеться працівникам міської служби побуту. Вони майже рік періодично залишаються без роботи і, відповідно, без заробітної плати.

На завершення дозволю собі сказати, що працівників сфери, які 21 березня відзначають своє професійне свято, нині по праву, нарівні з медиками, можна назвати бійцями передового фронту. Вони самовіддано працюють задля нашого комфорту – гідно – зустрічають свій день. І, набравшись сміливості, від усіх свідомих мешканців дякую кожному працівникові житлово-комунального господарства й побутового обслуговування населення за їхній неocenний труд, за їхню турботу про наш комфорт і настрій.

ЗІ СВЯТОМ ВАС, ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ СФЕРИ ОБСЛУГОВУВАННЯ! ЗДОРОВ'Я ВАМ І ВАШИМ РОДИНАМ, ДОБРОБУТУ, СВІТЛОГО, ЧИСТОГО Й МИРНОГО НЕБА НАД ГОЛОВАМИ!

Антоніна МАР'ЯНСЬКА

Збільшення тарифу на проїзд – неминуче?

ВІДБУЛОСЯ ПУБЛІЧНЕ ОБГОВОРЕННЯ ПРОЄКТУ РІШЕННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ «ПРО ТАРИФ НА ПОСЛУГИ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ НА АВТОБУСНИХ МАРШРУТАХ ЗАГАЛЬНОГО КОРИСТУВАННЯ».

У зв'язку зі складною епідеміологічною ситуацією в місті, спричиненою коронавірусом, присутність громадськості в залі, де відбувся захід, було регламентовано. Аби забезпечити більш широкую участь містян в обговоренні, здійснювалася онлайн-трансляція з можливістю ставити питання та надавати пропозиції, які були озвучені й винесені на обговорення.

Основною темою розмови, як повідомляють офіційні джерела, стало приведення у відповідність розміру тарифу на послуги з перевезення на автобусних маршрутах загального користування економічно обґрунтованим витратам. Ініціатори підвищення ціни на проїзд аргументами на їхню користь просять вважати зростання вартості паливно-мастильних матеріалів, збільшення мінімальної заробітної плати, бажання зберегти діючу маршрутну мережу, аби задовольнити потребу земляків у доступних, якісних і безпечних перевезеннях (про це, зокрема, йдеться в листах від ТОВ «Транссіті», ТОВ

«Епітранс» та ТОВ «Білоцерківський автобусний парк».

Представники перевізників міста наголосили на необхідності зміни тарифу на перевезення через зростання цін на витратні матеріали й обслуговування рухомого складу та задля коректного дотримання інвестиційних зобов'язань. Вони наголосили, що тарифна політика на автомобільному транспорті має забезпечувати його розвиток, стимулювати впровадження новітніх технологій перевезень, застосування сучасних типів транспортних засобів. Також перевізники надали розрахунки, виконані відповідно до Методики розрахунку тарифів на послуги пасажирського автомобільного транспорту, затвердженої наказом Мінтрансу, висновки та аудиторське дослідження економічного обґрунтування тарифу на проїзд у міському транспорті атестованого судового експерта й аудиторської компанії.

Під час заходу присутні та глядачі онлайн-трансляції отримали відповіді на питання, які їх найбільше цікавили:

щодо оновлення рухомого складу, виконання інвестиційних зобов'язань, графіку руху автобусних маршрутів тощо.

Після обговорення було вирішено рекомендувати винести на розгляд виконавчого комітету Білоцерківської міської ради проєкт рішення «Про тариф на послуги з перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування», яким передбачається встановити тариф на проїзд у розмірі 6,00 грн.

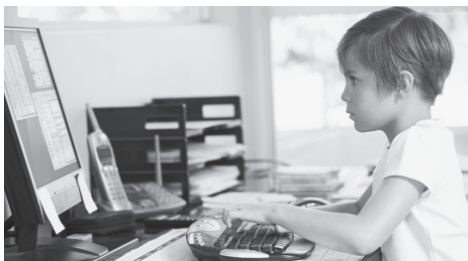
Основною причиною проведення позачергового засідання виконавчого комітету 12 березня стало збільшення захворюваності на COVID-19 серед учнів класів початкової ланки, тому виникла необхідність введення додаткових обмежувальних заходів, повідомляють офіційні джерела.

▲ Враховуючи рішення комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій та беручи до уваги індикаторні показники для визначення регіонів зі значним поширенням COVID-19, з метою здійснення заходів щодо захисту населення Білоцерківської міської територіальної громади від розповсюдження гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, виконавчий комітет міської ради вирішив з 15 по 19 березня продовжити дистанційне навчання тепер уже для всіх учнів, включно з початковими класами.

▲ Рішенням також заборонено проведення масових заходів під час весняних канікул, із 20 по 28 березня. Роботу закладів позашкільної освіти, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, клубів за місцем проживання, спеціалізованих закладів освіти за дистанційною та змішаною формами навчання буде продовжено тільки для підготовки спортсменів до обласних, республіканських, міжнародних змагань.

▲ Доповідаючи питання, начальник управління освіти і науки Юрій Петрик зауважив, що у громаді склалася напружена ситуація із захворюваністю учнів та

З 15 березня школи повністю на дистанційному навчанні

вчителів. Навіть під час дистанційного навчання у середніх та старших класах не завжди відбувалися уроки, оскільки багато вчителів хворих. Ситуація погіршилася й серед учнів початкових класів, які навчалися у звичайному режимі. З 9086 школярів початкової ланки за станом на 11.03.2021 р. відсутніх через хворобу більше 2600. Якщо за статистикою в лютому захворіло всього 46 дітей з початкової ланки, то лише за 10 днів березня – 55. Їхні вчителі також почали масово хворіти. Це призвело до того, що у певних школах 1-4 класи повністю пішли на карантин, в деяких – частково. Тому рішення про переведення початкових класів на дистанційне навчання є необхідним.

Американський психолог Мартін Селігман у далекому 1967 році відкрив один цікавий феномен. Він виявив, що безпорадності можна навчитися. В цьому йому допомогли звичайні собаки, над якими американець експериментував, б'ючи їх струмом. І попри те, що від такого досліду трохи відгонить знущанням над тваринами, пан Селігман оголосив проблему, вирішенню якої присвятив решту своєї кар'єри.

Так от, тварин помістили в різні умови. Перша група, коли отримувала розряд, мала змогу самостійно вимкнути струм. Друга такої можливості не мала, тож доводилося терпіти. Таким чином, доки одні собаки могли переконатися, що можуть легко припинити роботу шокового пристрою, другі звикали до своєї нездатності вплинути на ситуацію. Згодом усіх піддослідних помістили в ящики з перегородкою, яку можна легко перестрибнути і таким чином втекти від струму. І ось, під час чергового удару, собаки, які раніше мали можливість його контролювати, легко перестрибували бар'єр. А ті, що мали досвід лише неunikного болю, так і лишалися лежати. Вони сквачали і тремтіли, хоча безпечна зона була в сантиметрах від них. Бідолашні змирилися із невблаганністю долі та нездоланністю проблеми, тому й проігнорували очевидну можливість цього разу її уникнути.

Якою б вершиною природної піраміди не вважали себе люди, але з нами все відбувається так само. Із групою американських студентів згодом був проведений ще один експеримент, цього разу вже без струму, але не менш наочний. Усім роздали по аркушу із трьома словами, кожне з яких слід було переробити на якесь інше, переставляючи літери. Вони були прості, тому більшість студентів легко впоралася. Після кожного слова молоді люди піднімали руки, сигналізуючи про свій успіх. Однак дехто так жодного разу й не підняв руки ні після першого, ні після другого, ні після

останнього слова. Хитрість була в тому, що цим декільком «обраним» випали аркуші, де перші два слова відрізнялися від решти, були складними, такими, що неможливо переробити. А от третє було таким, як у всіх. Але піддослідні, «спіткнувшись» об перші два, не змогли впоратися й з останнім. Почасти навіть

невдахи і прирікаючи на життя без здобутків, успіхів і щастя.

Але дядечко Селігман та його колеги вирішили не кидати нас напризволяще і напрацювали кілька практичних порад. Тож уявімо, що ми часто зазнавали поразки, незважаючи на докладні зусилля, перживали важкі ситуації, в яких наші дії ні на що не впливали, або ж опинялися в хаосі, де через постійну зміну правил кожен рух може призвести до покарання. Внаслідок цього атрофувалася воля, зникло бажання щось робити, прийшла апатія, а за нею й депресія. Тепер беремо на озброєння одну із порад науковців.

Для початку варто щось робити. У прямому сенсі слова – хоча б щонебудь. Випити склянку води, повіджиматися від підлоги, прогулятися, переставити меблі, бодай щось. Ці дії, хай і не зроблять погоди, але будуть обрані нами самостійно, а не продиктовані ситуацією чи іншими людьми. Таким чином поступово можна повернути відчуття контролю над своїм життям, усвідомлення власної волі. А вже вона додасть сил, аби посправжньому щось змінити на краще. Ефективність цього методу доведено ще в 70-их, коли відповідні експерименти проводили в тюрмах, притулках для бездомних та будинках для пристарілих. Це сприяло зниженню рівня агресії та кількості проблем зі здоров'ям...

Життя можна порівнювати з багатьма речами. Метафор вистачить на будь-який його прояв. У когось це золотиста довга нива, у когось – гладаторська арена. Хтось відчуває його як автомобільну подорож Провансом, а для когось – це справжній карцер. Але головна штука в тому, що повсякчас вирішальним фактором у сприйнятті людиною власного буття є тільки її психіка. І синдром вивченої безпорадності – лише її збій. Її можна полагодити, так само, як машину, комп'ютер чи меблі. Адже краще посміхатися світові й отримувати посмішку у відповідь, ніж лежати за крок від нього, скиглячи від ударів струмом.

Богдан ХРАБУСТ

Собак і людей єднає... синдром

не спробували.

Це так званий синдром вивченої (набутої/завченої) безпорадності – стан людини або тварини, в якому індивід не робить спроб покращити свій стан чи уникнути неприємностей, хоча має таку можливість, адже не може піднятися над невидимими бар'єрами попередніх невдач. Для людини це може обернутися втратою почуття свободи і контролю, невірою у можливість змін і власні сили, пригніченістю, депресією і навіть прискореним настанням смерті. Також, згідно із власними спостереженнями, цей синдром здатен суттєво вплинути на менталітет цілого народу. Наприклад, якщо громадяни із тоталітарного суспільства перейшли в олігархічне, то в них проявляються такі симптоми набутої безпорадності: «Толку з того голосування? За нас усе вже вирішало», «Вони там усі однакові», «Ох, дитино, нічого ти не зміниш» тощо. Але якщо облишити глобальне, то, насамперед, варто сказати, що набута безпорадність здатна абсолютно зіпсувати життя кожному з нас. Переживши низку особистих поразок, ми починаємо бачити перепони замість можливостей, вбачати у дріб'язковому моменті чергове велике фіаско, не бачити очевидних рішень наших проблем або ж ігнорувати їх. Ми навки перестаємо мріяти, навчаємо безпорадності наших дітей, обдаровуючи їх ментальністю

Красу творити варто, попри все...

У 2019 році в Білій Церкві вперше відбувся Міжнародний симпозіум скульптури. П'ять митців із Люксембургу, Іспанії, Туреччини та України протягом двох тижнів працювали на відкритому міському майданчику, створюючи скульптури з металу.

Фото з архіву редакції

▼ Тодішню тему симпозіуму, «Interaction» (з англ. – «взаємодія»), було реалізовано в контексті перетворення Білої Церкви на сучасне місто шляхом впровадження креативного підходу до його розвитку та залучення громади й митців у спільний творчий процес. Після завершення арт-об'єкти були встановлені на Олександрійському бульварі. А церемонія відкриття перетворилася на яскраве, незвичайне і цікаве свято для містян. Зрештою

скульптури, не завжди однозначно прийняті глядачами, як і має бути із сучасним мистецтвом, стали справжньою родзинкою Білої Церкви, але ж, прикрашена ними, – одним із улюблених місць земляків.

▼ Тож із метою створення в місті більшої кількості таких куточків відпочинку, покращення вигляду площ, вулиць, скверів, а також формування позитивного іміджу Білоцерківської міської територіальної громади як регіону з унікальними туристичними можливостями на міжнародному та вітчизняному туристичному ринках, стимулювання інвестиційної привабливості міста виконавчий комітет проголосував за організації та проведення у 2021 році II Міжнародного симпозіуму скульптури.

▼ Відповідним рішенням також було затверджено склад організаційного комітету. Управлінню містобудування та архітектури міської ради доручено розробити Програму та умови проведення II Міжнародного симпозіуму скульптури у місті Білій Церкві.

▼ Серед інших питань, які розглядали під час засідання члени виконкому, був Порядок відшкодування з місцевого бюджету частини відсотків за кредитами, залученими ОСББ для енергомодернізації будинків; тарифи на послуги з поводження з побутовими відходами (у всіх населених пунктах Білоцерківської територіальної громади запрацюють із 1 квітня); опікунські та низка інших, із яких були ухвалені відповідні рішення.

Вл. інф.

Спробу ліквідації Білоцерківського онкодиспансеру припинено

Мешканці Білоцерківщини були стурбовані намірами обласної ради ліквідувати КНП КОР «Білоцерківський обласний онкологічний диспансер» шляхом припинення юридичної особи та приєднання до КНП КОР «Київський обласний онкологічний диспансер». Завдяки вчасній реакції ВО «Свобода» обласна влада припинила спробу ліквідації закладу.

«До Білоцерківської організації ВО «Свобода» звернувся колектив онкодиспансеру з проханням не допустити ліквідації чи реорганізації закладу. Ми оперативні підготували відповідний проект рішення та внесли його на розгляд сесії Білоцерківської районної ради. Депутати одногослосно підтримали наше звернення»,

Механізми налаштовані, справа – за фінансовим наповненням

У грудні минулого року міська рада затвердила Комплексну програму підтримки ветеранів війни та членів сімей загиблих учасників антитерористичної операції/операції об'єднаних сил на 2021-2023 роки. На засіданні виконавчого комітету, що відбулося 12 березня, були розглянуті організаційні заходи щодо реалізації положень програми.

Зокрема, як зазначає офіційний сайт міської ради, затверджено:

- порядок часткового відшкодування витрат на транспортні послуги членам сімей загиблих учасників антитерористичної операції/операції об'єднаних сил;
- порядок надання грошової допомоги для компенсації витрат на стоматологічні послуги;
- порядок надання щомісячної міської stipendії дітям загиблих учасників антитерористичної операції/операції об'єднаних сил;
- порядок забезпечення безкоштовним санаторно-курортним лікуванням членів сімей загиблих учасників антитерористичної операції/операції об'єднаних сил;
- порядок надання грошової допомоги для компенсації витрат на послуги з психологічної реабілітації;
- порядок надання грошової допомоги

Повідомлення про призначення пленарного засідання одинадцятої сесії Білоцерківської міської ради восьмого скликання

Відповідно до розпорядження від 15 березня 2021 року № 02-09-04 «Про скликання пленарного засідання одинадцятої сесії Білоцерківської міської ради VIII скликання», **призначити пленарне засідання одинадцятої сесії Білоцерківської міської ради восьмого скликання 25 березня 2021 року о 10.00 у великій залі міської ради (вул. Ярослава Мудрого, 15).**

Геннадій ДИКИЙ, міський голова

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Реєстру, не зазначається суб'єктом господарювання)

202011266999

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ

про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність: Планованою діяльністю передбачається реконструкція частини існуючої нежитлової будівлі «2Т-2» для розміщення виробництва препаратів у вигляді водорозчинних гранул по вул. Леваневського, 85, в м. Біла Церква Київської області з метою розширення існуючого підприємства.

Існуюча потужність підприємства ТОВ «Білоцерківський завод препаративних форм» за станом на 2021 рік складає 12000 тис. л/рік продукції, виробництво гербіцидів у формі гранул, що диспергуються у воді, складатиме 300 тис. кг/рік.

Монтаж обладнання планованої діяльності передбачається у складі:

1. Автоматична лінія підготовки сировини для виробництва гранул (1 од.)
2. Ваги (3 од.)
3. Подрібнювач відходів (1 од.)
4. Автоматична лінія гранулювання та сушки (1 од.)
5. Автоматична лінія фасування та пакування гранульованих препаратів (1 од.)

Сировина для виготовлення гранульованих препаратів має вигляд сипких кристалів та крупнозернистого порошку. Технологічний процес приготування препаратів у вигляді водорозчинних гранул проходить без хімічного перетворення та передбачає стадію підготовки наважок сировини згідно рецептури, завантаження сировини та її змішування в конічних ємностях з перемішувачами пристроями протягом певного часу до отримання однорідної суміші, подрібнення суміші за допомогою струменевого млина до отримання частинок суміші до 20 мкм, змішування подрібненої суміші з додаванням господарчо-питної води, гранулювання суміші, висушування гранул та їх фасування в споживчу тару.

2. Суб'єкт господарювання:
Товариство з обмеженою відповідальністю «БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ЗАВОД ПРЕПАРАТИВНИХ ФОРМ», ЄДРПОУ 38452492

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи-підприємця, ідентифікаційний код або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті)

09108, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Леваневського, буд. 85, тел. 0-800-505-542

(місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи-підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефону)

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення

– розповіла депутат райради від «Свободи» Марина Полонська.

Реакцією на рішення ради стали відповіді від Комітету Верховної Ради з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування, Київської обласної ради та Департаменту охорони здоров'я КОДА. У своїх листах чиновники запевняють, що питання ліквідації Білоцерківського обласного онкологічного диспансеру вже неактуальне.

ВО «Свобода» продовжуватиме слідувати за ситуацією та зробить усе можливе, аби зберегти критично важливий заклад охорони здоров'я.

Пресслужба Київської обласної організації Всеукраїнського об'єднання «Свобода»

для компенсації витрат на послуги з професійної адаптації;

- порядок відшкодування вартості обстеження, проведеного методом комп'ютерної томографії або магнітно-резонансної томографії;

- порядок надання одноразової матеріальної допомоги на проведення складних хірургічних операцій;

- порядок надання грошової допомоги для компенсації витрат на реабілітаційні послуги;

- порядок компенсації витрат, пов'язаних із проведенням безоплатного капітального ремонту власних житлових будинків і квартир осіб, які мають право на таку пільгу;

- порядок відшкодування витрат на перевезення членів сімей загиблих учасників антитерористичної операції/операції об'єднаних сил для участі в заходах.

Торжество Православ'я

21 березня

✦ Починаючи з IX століття, перша неділя Великого посту в Православній Церкві називається *Неділею Торжества Православ'я. Сьомий Вселенський собор, що тоді відбувся, раз і назавжди ствердив вчення про шанування святих ікон і молитовне поклоніння їм.*

✦ У постанові святих отців говориться, що честь, яку віддаємо святим іконам, стосується не дошки, а зображеного на ній святого лику, що молитовне поклоніння належить першообразу, тобто, поклоняючись святій іконі, ми поклоняємося тому небесному покровителю і молитвенику, який зображений на ній.

✦ Хто ж перший почав зображати Господа, Божу Матір, святих угодників, котрих ми бачимо в святих храмах, маємо вдома? Перші зображення не були результатом рук людських. Сам Господь Ісус Христос залишив відбиток свого пречистого лика на обрусі, полотні та послав це зображення Едеському князеві Авгарію, щоб зцілити його від хвороби.

✦ Невидимий і незбагнений Дух Святий, прийнявши образ голуба, в цьому образі свідчив слово Бога Отця, що в Йордані хрестився Бог Син. Він же прийняв образ видимих вогненних язиків, зійшов у цьому вигляді на святих апостолів у день П'ятдесятниці, давши їм владу проповідувати, відпускати і в'язати гріхи людські.

✦ Першим із людей, хто дав нам приклад зображення на іконі, був святий євангеліст Лука. Він написав образ Богоматері,

про котрий Сама Пречиста сказала: «З цим образом перебуватиме благодать Моя і сила».

✦ Таким є початок зображень Господа Ісуса, Бога Духа Святого, Божої Матері. Чому ж було не наслідувати цього прикладу? Як можна було не зображати християнам Хреста, на якому був розп'ятий заради нашого спасіння Христос, і котрий став знярядом нашого спасіння? Воскрес Ісус із гробу. Як було не показати першим християнам, що відкритий гріб – знак не тільки смерті, але й воскресіння після неї?

✦ Будучи безгрішним, Господь поніс на Собі наші гріхи. Він дійсно Агнець Божий, Котрий взяв на Себе гріхи світу (Ін. 1, 29), і ніщо не перешкоджало християнам зображати для нагадування цього Агнця або Пастиря, Котрий несе на Своїх плечах вівцю.

✦ З найперших часів місця молитовних зібрань християн відзначалися особливими зображеннями: то святого Хреста, то Агнця, то Пастуха, то риби, бо букви грецького найменування її є початковими літерами імені Ісуса Христа, то трапези з переломлювання хліба. Іконописні зображення отримали широке поширення особливо тоді, коли свята віра християнська перемогла поганський світ і стала поширюватись.

✦ Чи потрібні нам святі зображення? Чи ми можемо і без них духом, і думкою підноситися до Бога, до неба? Якщо в буденному житті нам необхідно нагадувати про наші земні обов'язки, то тим більше в житті духовному ми потре-

буємо нагадування про наших небесних молитвенників. Багато хто знає, як часто один вид святої ікони стримував людей від пороку чи злочину.

✦ На святих іконах, як у живих ликах, зображено шанованих нами молитовників та заступників перед Богом. Розглядаючи картину, ми милуємося не полотнищем, а якою вона зображена, а самою картиною. Читаючи написане, чи надруковане, ми думаємо не про папір, а про те, що на ньому написано. Розглядаючи фотографію, цікавимося особами, зображеними на ній, а не плівкою.

✦ Те ж саме можна сказати і про ікони. Шануючи такі ікони, ми шануємо зображених на них святих, підносячись думкою до неба, і до того угодника Божого, нашого молитвенника й заступника, що живе там.

✦ Чи варто говорити про чудотворність святих ікон, про чудесну дію багатьох із них, особливо ікон Пресвятої Богородиці? Краще подякувати Богу, Його Пречистій Матері та всім святим за милість, молитви і співчуття до нас, грішних. Чудотворні дії багатьох ікон – чи не найкращий доказ їхньої святості й необхідності для нас?

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

днів з дня скасування карантину, громадське обговорення планованої діяльності проводиться у формі надання письмових зауважень і пропозицій (у тому числі в електронному вигляді).

(вказати дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

Громадські слухання (другі) відбудуться: не заплановано.
(вказати дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності:

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, 03035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, буд. 35, тел. (044) 206-31-40; (044) 206-31-50, email: OVD@mepr.gov.ua, контактна особа: директор департаменту екологічної оцінки та контролю

Тищенко Марина Олегівна

(найменування уповноваженого органу, поштова адреса, електронна адреса, номер телефону та контактна особа)

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, 03035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, буд. 35, тел. (044) 206-31-40; (044) 206-31-50, email: OVD@mepr.gov.ua, контактна особа: директор департаменту екологічної оцінки та контролю

Тищенко Марина Олегівна

(найменування уповноваженого органу, поштова адреса, електронна адреса, номер телефону та контактна особа)

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного в абзаці другому пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності
Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 400 аркушах.

(азначити усі інші матеріали, надані на розгляд громадськості)

(азначити іншу екологічну інформацію, що стосується планованої діяльності)

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відмінне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними

Початок ознайомлення громадськості з матеріалами Звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності

Офіс ТОВ «БЦЗПФ», що знаходиться за адресою: 09108, м. Біла Церква, вул. Леваневського, буд. 85, тел. 0-800-505-542, доступ до звіту з 22.03.2021 р.:

контактна особа: Сова Наталія (099) 301-11-92.
Приміщення Білоцерківської міської ради, Департамент житлово-комунального господарства, що знаходиться за адресою: 09117, м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 15;

доступ до звіту з 22.03.2021 р., тел. 5-10-47. Савченко Олег Іванович

(найменування підприємства, установи, організації, місцезнаходження, дата, з якої громадськість може ознайомитися з документами, контактна особа)

Продовження

Найромантичніші історії кохання в Україні

Воєвода Єремія Вишневецький і Гризельда

“Вона єдина мене варта”. Так промовив Єремія Вишневецький, тільки глянувши на Гризельду Замойську під час балу. Дівчина теж уподобала Єремію, хоча за нею впадав і дуже красивий Домінік Заславський. За деякими переказами, придворні дами відмовляли Гризельду від стосунків з Єремією, і підкупив їх саме ревнивий Заславський.

Та ні це, ні те, що насправді дівчина не була красунею, не завадило міцному шлюбу, який молодята уклали в 1639 році. Їхнє весілля святкували два тижні!

Серед резиденцій подружжя був замок

у селі Білий Камінь на Львівщині. Його звели за ініціативи Гризельди. У ньому й народився їхній син, майбутній король Речі Посполитої Міхал Томаш. До наших днів від замку нічого не залишилося. Проте зберігся місцевий костел.

Загалом подружжя вельми опікувалося будівництвом та реставрацією. Це врятувало не одну церкву та замок. Так, у Вишнівці досі можна відвідати Вознесенський храм. Ця церква була усипальницею роду Вишневецьких. Бернардинський монастир у Збаражі. Тут одразу ж можна навідати Збаразький замок. Ця твердиня стала загальновідомою після зйомок фільму “Вогнем і мечем”. І не можна обійти увагою палац Вишневецьких – родове гніздо русько-литовського роду.

Але довго прожити у шлюбі Гризельді та Єремії не вдалося. Чоловік весь час був на полі бою. А Гризельді та їхньому сину не раз доводилося переховуватися. У 1651 році Вишневецький помер. Та не у військовому бою. Подейкують, що воєводу отруїли.

Богдан Хмельницький і Мотрона Чаплинська

Великий гетьман одружувався тричі. Та найромантичніша історія кохання Богдана розпочалася під час другого одруження. Ще будучи у шлюбі з Ганною Сомко, гетьман закохався в юну Мотрону. Дівчина працювала у родовому обійсті Хмельницьких у Суботіві. Нині на території хутора гетьмана – Суботівський історичний музей.

Після смерті першої дружини у Богдана і Мотрони зав’язався роман. Вони почали жити як подружжя. Однак на родове обійстя напав суперник Хмельницького Даниєль Чаплинський. Він захопив обійстя Хмельницького у Суботіві й змусив Мотрону з ним одружитися. І Богдан нічого не міг із цим вдіяти. Та значні виграші у важливих битвах, зокрема під Корсунем, зробили полюбленими духівників. У 1648 році Богдана обвінчали з Мотрею “заочно”. Молода під час церемонії була в Чигирині.

Та цій історії не судилося мати щасливе закінчення. Син Хмельницького Тиміш не злюбив мачуху. В той час, коли гетьман був у поході, Мотрону вкрали у Чигирині саме за його ініціативи. Причини стали чи листування з колишнім чоловіком, чи зрада з годинником, чи навіть спроба пограбувати родинну скарбницю. Ця таємниця не розкрита і досі. Богдан Хмельницький важко переживав цю втрату. Історики

навіть припускають, що це стало однією з причин поразки гетьмана під Берестечком.

Про визначну роль Богдана Хмельницького як в історії України, так і про його романтичну історію любові, можуть детальніше розповісти у чигиринській “Резиденції Богдана Хмельницького”. Також тут зберігаються портрети трьох дружин великого гетьмана.

Цікавий факт: у 2015 році було знято фільм про трагічне кохання Богдана “Гетьман”. Тож, щоби більше про нього дізнатися, можна відвідати місця, які стали знімальними майданчиками для фільму: Олеський та Золочівський замки, Свірж, Олесько та Києво-Печерський заповідник.

Далі буде

Хай вода несе життя, а не смерть!

Природна окраса, джерело життя та натхнення для мешканців Київщини – красуня-річка Рось. Але все частіше ми згадуємо про те, що їй необхідний захист від нераціонального використання водних ресурсів.

Будівництво дамб і гребель вважається дуже гострою проблемою не тільки в Україні, а й у цілому світі, адже варварське ставлення до водних об’єктів є для них серйозною загрозою. Тому з метою подолання такої проблеми у 1997 році за ініціативою громадської організації «Міжнародна мережа річок» (США) було започатковано Всесвітній день дій проти гребель, на захист річок, води і життя, який щорічно відзначають 14 березня.

На жаль, дуже часто деякі жителі Білої Церкви самі забруднюють Рось – викидають сміття, залишають на її берегах різноманітні відходи, рештки яких річка забирає з припливами й відпливами. Взимку кількість сміття здається невеликою, адже воно часто буває вкрите льодом або снігом. Проте, пройшовшись нещодавно білоцерківською набережною, ми знайшли велику кількість відходів. Їхній об’єм дійсно вражає! Ми досліджували лише невелику частину річки в

Білоцерківському районі, але знайдена кількість так званої «людської діяльності» змушує задуматись про те, скільки біологічно нерозкладних решток наразі є вздовж берегів та у воді! Але забруднення такого типу – це мала частина, у порівнянні з хімічними відходами, стічними водами, які отримує Рось... У певний момент, коли критична маса порушень збільшиться, ситуація може обернутися екологічною катастрофою місцевого масштабу. Тим паче, що таке становище – на всіх притоках річки, а їх близько 24-х. Відтак катастрофа загрожує не лише Білій Церкві, а й усім районам, де протікає Рось.

Закликаємо білоцерківців об’єднатися під спільним гаслом «Хай вода несе життя, а не смерть!» і зробити все, що можемо, задля нашої рідної річки. Діймо, аби покращити екологічний рівень Росі. Все – в наших руках!

Лариса ВАРЕНИК,

вихованка гуртка «Екологічна журналістика» Центру екологічно-натуралістичної творчості

► Світ природи

Довговухі стрибунці

Більшість наших краян доброзичливо ставляться до зайців. Вони вважають, що ці невеликі сірі лісові мешканці вагою до 4-5 кілограмів оживляють природу, піднімають настрій і радують при зустрічах. Існує повір’я – якщо побачиш зайця, то буде удача. Тільки незначна частина жителів має щодо них негативну думку. Мовляв, ті наносять шкоду садам, городам, дачам, полям.

І це інколи трапляється. Так, у садово-городньому кооперативі «Конвалія» дачник не на жарт розсердився на куцохвостих. Бо після перезимівлі садка виявив, що ті обгризли кору на двох 7-річних яблунях та на молодій черешні, які всохли. Хоча раніше такого не було, і господар не обв’язував стовбурців на зиму.

В плодovому розсаднику Мліївського науководослідного інституту садівництва на початку весни русаки забралися на ділянку 1-річних сіянців яблунь та груш. Коли співробітники вранці навідалися туди, то розчарувалися: більшість стебел були відгризені коло землі і з’їдені зайдами або ж покинуті на місці. З’ясували, що візитери – зайці.

Майстер лісу П’ятихатського обходу якось у березні на 4-річних саджанцях клена гостролистого помітив, що куцохвості об’їли кору на стовбурцях, і ті загинули. Довелося заново садити молоді рослини.

Жінка з Озінного обурювалася діями таких же бешкетників: побачила на городі два десятки морквин, згризеніх зверху наполовину. А зовнішні листки стількох же капустин валялися навколо. Відеїдені були тільки м’яка серцевина і твердий качан. Жінка впізнала «почерк» довговухих.

Фермер Бориспільського району на трьох сотках вирощував топінамбур як вітамінний корм для свиней. Та в кінці літа він засмутився: на сотці ґрунту якісь нахаби знищили урожай. Там від коренеплодів залишилися одні ямки й пагорбки пухкої землі, а також об’їдки топінамбура. Це зробили зайці.

Якось влітку до нас на дачній ділянці коопера-

тиву «Конвалія» підійшов 8-річний хлопчик із сусіднього товариства «Фантазія». Він розповів про погоню бродячого собаки за зайцем. Той плигав і котився клубком. У якийсь момент здавалося, що нападник наздоганяє втікача. Та коли обоє стали підніматися вгору, то заєць швидко відірвався від переслідувача і зник у посівах ячменю.

Ми пояснили допитливому школярику, що велику швидкість вгору довговухий розвиває завдяки довшим заднім ногам. А ще короткий хвіст не заважає йому під час бігу. Довгі ж вуха, як локатори, допомагають вчасно вловити звуки небезпеки...

Якось весною знайомий рибалка-аматор на надувному човні підплив близько до протилежного берега Росі, що недалеко від с. Березна. Тільки-но закинув вудку, як раптом почув, як щось гупнуло на дно човна. Придивившись, побачив маленьке сіре зайченя, що зіщулилося і тремтіло всім тілом. Оглянувшись довкола, чоловік угледів на березі морду лисиці, яка визирала із гушавини лісу. Тільки-но рибалка доплив до берега, стрибунець хутко вискочив з човна і дременув між стовбурами дерев...

Про непередбачувану ситуацію повідала нам і 57-річна білоцерківка:

Трапилось це у жовтні минулого року. Ми з сусідкою збирали гриби в лісовому урочищі «Бушове». Перед обідом зібрали десь по пів відра польських грибів, підберезників, підосичників, маслюків. Коли я нахилилася, щоб під кущем гордовини зрізати двох красивих боровичків, сталося несподіване. На мене із густої крони плигнула якась жива істота – чи то білогруда куниця, чи сіра куріпка. Вона збила з голови шапочку й подалася геть. На якусь мить я застигла на місці й випустила з рук ножа.

Он він побіг, куцохвостий, – обізвалася супутниця. – Ледве встигла його розгледіти. А це, за поширеною легендою, добра прикмета.

І справді, нас супроводжувало везіння. Адже до вечора ми наповнили грибами всю свою тару – відра, торбинки, пакети...

Днями в рамках акції «Запобігти. Врятувати. Допомогти» рятувальники завітали до ДНЗ «Росиночка».

Фахівці ДСНС розповіли малечі про порядок дій під час евакуації, про те, до яких наслідків призводять пустощі з вогнем як у приміщенні, так і надворі, та недбалість під час використання різноманітних обігрівальних приладів. Дітям нагадали телефони екстрених служб та вручили інформаційні листівки з питань безпеки.

Білоцерківський РВ ГУ ДСНС

Біологи в лісі Бразилії зафіксували на плівку величезного пітона, який, заховавшись під чагарником, чатував на поживу. Коли ж там пробігав сірий вухань, плазун миттєво підняв голову, розкрив рота і висунув язика. Заєць відразу зупинився й голосно запищав. Бідолаха трусився від страху. Та він поступово, ніби під магнітом (фактично – під гіпнозом), наближався до плазуна, хоча і намагався опиратися. Через годину від тваринки не лишилося й сліду...

Білоцерківець, самовідданий мисливець, повідав нам два епізоди з його колишнього полювання:

Зимового сезону ми з напарником відправилися на полювання до Яблунівського лісу. Опівдні побачили, як звіди вискочив заєць і прудко гайнув по озимині. Я зняв із плеча двостолку, прицілювався і натиснув обидва гачки. Пролунали постріли. І за якусь мить ми побачили, що вухань лежить посеред поля. Коли підійшли впритул до сірого «клубка», помітили, що то лежить... заячий хвіст. Озирнувшись, чоловіки побачили, як безхвостий заєць замайорів у позахисній лісосмузі...

А якось чоловік вирушив на зимове полювання. На території тодішнього уч-госпу, крокуючи дорогою саду, під яблунею побачив... зайця, який спокійно спав на опалому листі. Нечутно підкравшись, він торкнув сірого за передню лапу, потім провів рукою по спині. Але довговухий і не поворухнувся, так і лежав із заплученими очима. Недовго думаючи, Микола Васильович підняв нерухоме, розм’якле тіло, поклав його на ліве плече і пішов дорогою. А через кілька хвилин він несамовито, голосно закричав від нестерпного болю: з носа і щік цепеніла кров – його вкусив заєць...

Іван ВАСИЛЕНКО, Віктор ДЕМЕЩУК

Засновник:
ПП "Редакція газети "Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук", м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 613003460000026000025662401
в ПАТ "Альфа-Банк" в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.